Kalász István

Ételszentelésed

Megkértél elmentem a templomba
helyetted. Sok volt az öreg ahogyan én is.
Zümmögtek felálltak leültek a homályos
dallamra az ajkak egyszerre mozogtak.
Beszéd nem volt sem ígéret csak intés az oltár
felől. Hogyan éljünk. Tisztességben.
Végül mint a galamb jött a pap fölénk
tartottam elé a kenyeredet. Hazafelé
varjak köröztek a tér fölött a faágakon
műanyag zacskók foszlottak lebegtek.

Az örökké nyitva pékség előtt
vaksin néztem a szemerkélő égbe
és a *miből*
helyett a *miért*
kérdőszót tettem
a … fogunk élni? - kérdésbe.